Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

►B VERORDENING (EU) 2015/755 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 29 april 2015

betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen

(herschikking)

(PB L 123 van 19.5.2015, blz. 33)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/749 van de Commissie van 24 februari 2017	L 113	11	29.4.2017

▼B

VERORDENING (EU) 2015/755 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 29 april 2015

betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen

(herschikking)

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEGINSELEN

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op de invoer van producten van oorsprong uit de in bijlage I genoemde derde landen, met uitzondering van textielproducten die onder Verordening (EG) nr. 517/94 vallen.

2. De invoer in de Unie van de in lid 1 bedoelde producten is vrij en is dientengevolge aan geen enkele kwantitatieve beperking onderworpen, onverminderd de vrijwaringsmaatregelen die op grond van hoofdstuk V kunnen worden opgenomen.

HOOFDSTUK II

INFORMATIE- EN OVERLEGPROCEDURE VAN DE UNIE

Artikel 2

Wanneer de ontwikkeling van de invoer toezicht- of vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk kan maken, wordt de Commissie hiervan door de lidstaten in kennis gesteld. Deze kennisgeving bevat het bewijsmateriaal dat beschikbaar is ten aanzien van de in artikel 6 vermelde criteria. De Commissie geeft deze inlichtingen onverwijld aan alle lidstaten door.

HOOFDSTUK III

ONDERZOEKSPROCEDURE VAN DE UNIE

Artikel 3

1. Wanneer de Commissie van oordeel is dat er voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek in te stellen, opent zij binnen één maand na de datum van ontvangst van inlichtingen van een lidstaat een onderzoek en doet zij een bekendmaking verschijnen in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Deze bekendmaking:

a) bevat een samenvatting van de ontvangen inlichtingen en het verzoek de Commissie alle nuttige inlichtingen toe te zenden;

b) geeft aan over welke termijn de belanghebbenden beschikken om hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en inlichtingen te verstrekken, willen die standpunten en inlichtingen in aanmerking kunnen worden genomen tijdens het onderzoek;

▼B

c) vermeldt over welke termijn de belanghebbenden beschikken voor de indiening van een verzoek om mondeling door de Commissie te worden gehoord overeenkomstig lid 4.

De Commissie maakt in samenwerking met de lidstaten een aanvang met het onderzoek.

De Commissie verstrekt de lidstaten informatie betreffende haar onderzoek van de informatie normaliter binnen 21 dagen nadat de informatie aan de Commissie is verstrekt.

2. De Commissie wint alle inlichtingen in die zij nodig acht en tracht deze, indien zij dit dienstig acht, te verifiëren bij importeurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen en -organisaties.

De Commissie wordt in deze taak bijgestaan door functionarissen uit de lidstaat op het grondgebied waarvan de verificaties plaatsvinden, voor zover deze lidstaat daartoe de wens te kennen heeft gegeven.

Zowel de vertegenwoordigers van het exporterende land als de belanghebbenden die zich overeenkomstig lid 1, eerste alinea, kenbaar hebben gemaakt, mogen van alle inlichtingen die in het kader van het onderzoek aan de Commissie zijn verstrekt kennis nemen, zij het niet van interne documenten die door de autoriteiten van de Unie of haar lidstaten zijn opgesteld, mits deze inlichtingen relevant zijn voor de verdediging van hun belangen, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 5 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt. Zij dienen daartoe een schriftelijk verzoek in bij de Commissie, waarin zij vermelden welke inlichtingen zij nodig hebben.

3. De lidstaten verstrekken de Commissie op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze de inlichtingen waarover zij beschikken met betrekking tot de ontwikkelingen op de markt van het product waarop het onderzoek betrekking heeft.

4. De Commissie kan de belanghebbenden horen. Deze moeten worden gehoord indien zij hierom schriftelijk hebben verzocht binnen de termijn vastgesteld in de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en daarbij hebben aangetoond dat zij daadwerkelijk belang kunnen hebben bij het resultaat van het onderzoek en dat zij bijzondere redenen hebben om gehoord te willen worden.

5. Wanneer er binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen of binnen de door de Commissie op grond van deze verordening vastgestelde termijnen geen inlichtingen worden verstrekt of wanneer het onderzoek in belangrijke mate hinder ondervindt, kunnen er conclusies worden getrokken op basis van het beschikbare feitenmateriaal. Wanneer de Commissie constateert dat een belanghebbende of een derde haar onjuiste of misleidende inlichtingen heeft verstrekt, laat zij die inlichtingen buiten beschouwing en kan zij gebruikmaken van het beschikbare feitenmateriaal.

6. Wanneer de Commissie van oordeel is dat er onvoldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek in de stellen, stelt zij de lidstaten binnen één maand na de datum van ontvangst van de inlichtingen van de lidstaten in kennis van haar besluit.

▼B

Artikel 4

1. Aan het einde van het onderzoek legt de Commissie het comité bedoeld in artikel 22, lid 1, een verslag voor over de resultaten ervan.

2. Indien de Commissie binnen negen maanden na opening van het onderzoek tot de conclusie komt dat het niet nodig is dat de Unie toezicht- of vrijwaringsmaatregelen neemt, wordt het onderzoek binnen een maand afgesloten. De Commissie beëindigt het onderzoek volgens de in artikel 22, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure. Een besluit tot afsluiting van het onderzoek, dat de voornaamste conclusies van het onderzoek en een samenvatting van de redenen daarvoor dient te bevatten, wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

3. Indien de Commissie tot de slotsom komt dat toezicht- of vrijwaringsmaatregelen van de Unie noodzakelijk zijn, neemt zij uiterlijk negen maanden na de opening van het onderzoek de nodige besluiten daartoe overeenkomstig de hoofdstukken IV en V. In uitzonderlijke omstandigheden kan die termijn met ten hoogste twee maanden worden verlengd. In dat geval doet de Commissie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* een bekendmaking verschijnen waarin de duur van de verlenging en een samenvatting van de redenen daarvoor worden meegedeeld.

4. Het bepaalde in dit hoofdstuk doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om op gelijk welk ogenblik toezichtmaatregelen te nemen overeenkomstig de artikelen 7 tot en met 12, of, indien een kritieke situatie, waarin uitstel moeilijk te herstellen schade zou veroorzaken, een onmiddellijk ingrijpen vereist, vrijwaringsmaatregelen te nemen overeenkomstig de artikelen 13, 14 en 15.

De Commissie neemt onmiddellijk de onderzoekmaatregelen die zij nog noodzakelijk acht. De resultaten van het onderzoek worden gebruikt voor een hernieuwd onderzoek van de genomen maatregelen.

Artikel 5

1. De op grond van deze verordening ontvangen inlichtingen mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij werden gevraagd.

2. De Commissie noch de lidstaten, inclusief de functionarissen van beide, mogen inlichtingen met een vertrouwelijk karakter die zij op grond van deze verordening hebben ontvangen, of inlichtingen die op vertrouwelijke basis zijn verstrekt, bekendmaken zonder de uitdrukkelijke toestemming van degene die ze heeft verstrekt.

3. Bij elk verzoek om vertrouwelijke behandeling van inlichtingen wordt aangegeven waarom deze vertrouwelijk zijn.

Wanneer blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die de inlichtingen heeft verstrekt, deze noch openbaar wil maken noch toestemming wil geven tot bekendmaking ervan in algemene termen of in samengevatte vorm, kunnen deze inlichtingen buiten beschouwing worden gelaten.

▼B

4. Inlichtingen worden in elk geval als vertrouwelijk beschouwd indien uit de bekendmaking ervan aanzienlijk nadeel kan voortvloeien voor degene die ze heeft verstrekt of die de bron ervan is.

5. De leden 1 tot en met 4 vormen geen beletsel voor het vermelden van algemene inlichtingen door de autoriteiten van de Unie en in het bijzonder van de motieven waarop de op grond van deze verordening genomen besluiten berusten. De autoriteiten van de Unie houden echter rekening met het rechtmatig belang dat de betrokken natuurlijke en rechtspersonen hebben bij het niet bekendmaken van hun zakengeheimen.

Artikel 6

1. De bestudering van de ontwikkeling van de invoer, de omstandigheden waaronder deze plaatsvindt en de ernstige schade die de producenten in de Unie door die invoer lijden of dreigen te lijden, heeft met name betrekking op de volgende factoren:

a) de ingevoerde hoeveelheden, met name wanneer deze aanzienlijk zijn toegenomen, hetzij absoluut, hetzij ten opzichte van de productie of het verbruik in de Unie;

b) de prijzen van de ingevoerde producten, met name wanneer er een aanzienlijke onderbieding is geweest in vergelijking met de prijs van een soortgelijk product in de Unie;

c) de invloed hiervan op de producenten in de Unie van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten, zoals dit blijkt uit de ontwikkeling van bepaalde economische factoren, zoals:

— productie,

— bezettingsgraad,

— voorraden,

— verkoop,

— marktaandeel,

— prijzen (dat wil zeggen, prijsdalingen of het niet plaatsvinden van prijsverhogingen die normaal wel zouden hebben plaatsgevonden),

— winsten,

— rentabiliteit,

— cashflow,

— werkgelegenheid.

2. Bij haar onderzoek houdt de Commissie rekening met het bijzondere economische stelsel van de in bijlage I bedoelde landen.

3. Wanneer beweerd wordt dat de producenten in de Unie ernstige schade dreigen te lijden, gaat de Commissie tevens na of een bepaalde situatie naar alle waarschijnlijkheid tot werkelijke schade zal leiden. In dit verband kan onder meer met de volgende factoren rekening worden gehouden:

▼B

a) het percentage waarmee de uitvoer naar de Unie is gestegen;

b) de uitvoercapaciteit die in het land van oorsprong of uitvoer reeds bestaat of daar in de voorzienbare toekomst zal bestaan, en de waarschijnlijkheid dat de daaruit voortkomende uitvoer voor de Unie bestemd zal zijn.

HOOFDSTUK IV

TOEZICHTMAATREGELEN

Artikel 7

1. Wanneer de belangen van de Unie dit vereisen, kan de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief:

a) besluiten tot Unietoezicht achteraf op bepaalde ingevoerde producten, overeenkomstig de door haar vast te stellen procedure;

b) besluiten de invoer van bepaalde producten afhankelijk te stellen van Unietoezicht vooraf, overeenkomstig artikel 8, teneinde de ontwikkeling van die invoer te volgen.

2. De besluiten uit hoofde van lid 1 worden genomen door de Commissie volgens de in artikel 22, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

3. De toezichtmaatregelen hebben een beperkte geldigheidsduur. Behoudens andersluidende bepalingen vervallen zij aan het einde van het tweede halfjaar volgende op het halfjaar waarin zij werden ingesteld.

Artikel 8

1. Onder voorafgaand Unietoezicht geplaatste producten kunnen eerst na overlegging van een toezichtsdocument in het vrije verkeer worden gebracht. Dit document wordt door de door de lidstaten aangewezen bevoegde autoriteit kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid afgegeven binnen maximaal vijf werkdagen nadat zij de aangifte van de importeur in de Unie heeft ontvangen, ongeacht diens plaats van vestiging in de Unie. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen na indiening door de bevoegde nationale autoriteiten te zijn ontvangen, tenzij het tegendeel wordt bewezen.

2. Het toezichtsdocument wordt op een formulier gesteld waarvan het model in bijlage II is opgenomen.

Tenzij in het besluit om goederen onder toezicht te plaatsen anders bepaald, dient de aanvraag van een toezichtsdocument van de importeur slechts de volgende gegevens te bevatten:

a) naam en volledig adres van de aanvrager (met inbegrip van zijn telefoon- en fax en eventueel zijn identificatienummer bij de bevoegde nationale autoriteiten) alsmede zijn btw-nummer indien hij btw-plichtig is;

b) eventueel, naam en volledig adres van de aangever of de eventuele vertegenwoordiger van de aanvrager (met inbegrip van zijn telefoon- en fax);

▼B

c) de omschrijving van de goederen met opgave van:

— de handelsbenaming,

— de code van de gecombineerde nomenclatuur waar zij onder vallen,

— oorsprong en herkomst;

d) de aangegeven hoeveelheden, in kilogram, en eventueel in iedere andere ter zake doende extra eenheid (paar, stuks enz.);

e) de waarde van de goederen cif-grens Unie in euro;

f) de volgende verklaring, gedateerd en ondertekend door de aanvrager, die daarin ook zijn naam in hoofdletters vermeldt:

„Ondergetekende verklaart dat de inlichtingen in deze aanvraag naar beste weten en te goeder trouw werden verstrekt en dat hij in de Unie is gevestigd.”.

3. Het toezichtsdocument is geldig in de gehele Unie, ongeacht welke lidstaat het heeft afgegeven.

4. De constatering dat de prijs per eenheid waartegen de transactie plaatsvindt de in het toezichtsdocument vermelde prijs met minder dan 5 % overschrijdt, of dat de waarde of de hoeveelheid van de ten invoer aangebrachte producten in totaal minder dan 5 % hoger is dan die welke in dit document is vermeld, vormt geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van het betrokken product. De Commissie kan, na het comité te hebben gehoord en met inachtneming van de aard van de producten en de andere bijzondere kenmerken van de transactie, een ander percentage vaststellen, dat normaliter evenwel niet meer dan 10 % mag bedragen.

5. Het toezichtsdocument mag slechts worden gebruikt zolang voor de betrokken transacties de regeling inzake de liberalisering van de invoer van toepassing is, doch niet langer dan gedurende een termijn die terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing wordt vastgesteld, waarbij de aard van de producten en de andere bijzondere kenmerken van de transacties in aanmerking worden genomen.

6. Wanneer dit vereist is volgens een op grond van artikel 7 genomen besluit, moet de oorsprong van de onder Unietoezicht geplaatste producten door middel van een certificaat van oorsprong worden aangetoond. Dit lid laat andere bepalingen inzake de overlegging van een dergelijk certificaat onverlet.

7. Wanneer in een lidstaat regionale vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn op een onder voorafgaand Unietoezicht geplaatst product, mag de door deze lidstaat afgegeven invoervergunning in plaats van het toezichtsdocument worden gebruikt.

8. De formulieren met betrekking tot de toezichtsdocumenten en de uittreksels daarvan worden opgesteld in twee exemplaren, waarvan het eerste „origineel voor de geadresseerde” wordt genoemd en het nummer 1 draagt, en het tweede, dat „exemplaar voor de bevoegde autoriteit” wordt genoemd en het nummer 2 draagt, wordt bewaard door de autoriteit die het document heeft afgegeven. Voor administratieve doeleinden kan de bevoegde autoriteit aan formulier nr. 2 een aantal extra kopieën toevoegen.

▼B

9. De formulieren worden gedrukt op wit houtvrij papier, zodanig gelijmd dat het goed te beschrijven is, met een gewicht van 55 tot 65 g per m^2. Het formaat van de formulieren is 210 × 297 mm. De regelafstand is 4,24 mm (een zesde duim). De indeling van de formulieren moet strikt in acht worden genomen. Beide zijden van het exemplaar nr. 1, dat het eigenlijke toezichtsdocument vormt, zijn bovendien voorzien van een gele geguillocheerde onderdruk die elke vervalsing met mechanische of chemische middelen zichtbaar maakt.

10. De lidstaten dragen zorg voor het drukken van de formulieren. Deze kunnen eveneens worden gedrukt door drukkerijen die daartoe zijn erkend door de lidstaat waar zij gevestigd zijn. In dit geval dient op elk formulier een verwijzing naar deze erkenning voor te komen. Voorts worden op elk formulier de naam en het adres van de drukker vermeld of een teken aan de hand waarvan deze kan worden geïdentificeerd.

Artikel 9

Wanneer de belangen van de Unie dit vereisen, kan de Commissie, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, wanneer de in artikel 13, lid 1, bedoelde situatie zich dreigt voor te doen:

— de termijn inkorten gedurende welke het eventueel vereiste toezichtsdocument kan worden gebruikt;

— de afgifte van dat document afhankelijk stellen van bepaalde voorwaarden en, bij wijze van uitzondering, van de opneming van een herroepingsclausule.

Artikel 10

Wanneer de invoer van een product niet onder voorafgaand toezicht van de Unie is geplaatst, kan de Commissie, door middel van uitvoeringshandelingen die zijn vastgesteld overeenkomstig de in artikel 22, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure en overeenkomstig artikel 15, een toezicht instellen dat beperkt is tot één of meer regio's van de Unie.

Artikel 11

1. Onder regionaal toezicht geplaatste producten kunnen in de betrokken regio eerst na overlegging van een toezichtsdocument in het vrije verkeer worden gebracht. Dit document wordt door de door de betrokken lidstaat (lidstaten) aangewezen bevoegde autoriteit kosteloos voor elke gevraagde hoeveelheid afgegeven binnen maximaal vijf werkdagen nadat zij de aangifte van de importeur in de Unie heeft ontvangen, ongeacht diens plaats van vestiging in de Unie. Deze aangifte wordt geacht uiterlijk drie werkdagen na indiening door de bevoegde nationale autoriteit te zijn ontvangen, tenzij het tegendeel wordt bewezen. Het toezichtsdocument mag slechts worden gebruikt zolang voor de betrokken transacties de regeling inzake de liberalisering van de invoer van toepassing is.

2. Artikel 8, lid 2, is van toepassing.

▼B

Artikel 12

1. Ingeval Unietoezicht of regionaal toezicht is ingesteld, delen de lidstaten binnen de eerste tien dagen van elke maand de Commissie mede:

a) in geval van voorafgaand toezicht: de hoeveelheden en de aan de hand van de cif-prijzen berekende bedragen waarvoor tijdens de voorafgaande periode toezichtsdocumenten zijn afgegeven;

b) in alle gevallen: de invoer in de periode die aan de onder a) bedoelde periode is voorafgegaan.

In de mededelingen van de lidstaten wordt een onderverdeling naar product en land gegeven.

Andere bepalingen kunnen terzelfder tijd en volgens dezelfde procedure als de ondertoezichtplaatsing worden vastgesteld.

2. Wanneer dit op grond van de aard van de producten of bijzondere omstandigheden vereist is, kan de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, het tijdschema voor de mededelingen wijzigen.

3. De Commissie houdt de lidstaten op de hoogte.

HOOFDSTUK V

VRIJWARINGSMAATREGELEN

Artikel 13

1. Wanneer een product in dermate gestegen hoeveelheden of tegen zodanige voorwaarden in de Unie wordt ingevoerd dat de producenten in de Unie van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten hierdoor ernstige schade lijden of dreigen te lijden, kan de Commissie, ter bescherming van de belangen van de Unie, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, de regeling voor de invoer van dat product zodanig wijzigen dat het alleen in het vrije verkeer mag worden gebracht als een invoervergunning wordt overgelegd, die op de door haar vastgestelde voorwaarden en binnen de door haar gestelde grenzen wordt verleend.

2. De aangenomen maatregelen worden onverwijld aan de lidstaten meegedeeld en zijn met onmiddellijke ingang van toepassing.

3. De in dit artikel bedoelde maatregelen zijn van toepassing op elk product dat na de inwerkingtreding van deze maatregelen in het vrije verkeer wordt gebracht. Overeenkomstig artikel 15 kunnen deze maatregelen tot één of meer regio's van de Unie worden beperkt.

Deze maatregelen vormen evenwel geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen van producten die reeds onderweg zijn naar de Unie, mits hun bestemming niet kan worden gewijzigd en de producten die op grond van de artikelen 8 en 11 alleen in het vrije verkeer mogen worden gebracht als een toezichtsdocument wordt overgelegd, daadwerkelijk van dat document vergezeld gaan.

▼B

4. Wanneer een lidstaat de Commissie verzoekt in te grijpen, neemt de Commissie binnen een termijn van vijf werkdagen na de datum van ontvangst van het verzoek een besluit volgens de in artikel 22, lid 3, of in spoedeisende gevallen, artikel 22, lid 4, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 14

1. De Commissie kan met name in de situatie bedoeld in artikel 13, lid 1, passende vrijwaringsmaatregelen nemen volgens de in artikel 22, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

2. Artikel 13, lid 3, is van toepassing.

Artikel 15

Wanneer, met name op grond van de in artikel 6 genoemde factoren, blijkt dat in één of meer regio's van de Unie wordt voldaan aan de voorwaarden voor het nemen van de in hoofdstuk IV en artikel 13 bedoelde maatregelen, kan de Commissie, na onderzoek van alternatieve oplossingen, bij wijze van uitzondering de toepassing van toezicht- of vrijwaringsmaatregelen die alleen voor de betrokken regio('s) gelden, toestaan indien zij van oordeel is dat toepassing van zulke maatregelen op dat niveau de voorkeur verdient boven de toepassing van zulke maatregelen in de gehele Unie.

Deze maatregelen zijn van tijdelijke aard en dienen de werking van de interne markt zo min mogelijk te verstoren.

Deze maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 7, respectievelijk artikel 13 neergelegde procedure.

Artikel 16

1. Gedurende de tijd dat een op grond van de hoofdstukken IV en V toegepaste toezicht- of vrijwaringsmaatregel van kracht is, kan de Commissie hetzij op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief:

a) het effect van deze maatregelen onderzoeken;

b) nagaan of handhaving van de maatregelen nog noodzakelijk is.

Indien de Commissie van oordeel is dat de maatregel nog moet worden toegepast, stelt zij de lidstaten daarvan in kennis.

2. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de in de hoofdstukken IV en V bedoelde toezicht- of vrijwaringsmaatregelen moeten worden ingetrokken of gewijzigd, trekt zij de betrokken maatregel in of wijzigt zij deze in, volgens de in artikel 22, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Wanneer dat besluit betrekking heeft op regionale toezichtmaatregelen, is het van toepassing met ingang van de zesde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

▼B

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 17

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan verplichtingen op grond van speciale bepalingen in overeenkomsten die tussen de Unie en derde landen zijn gesloten.

2. Onverminderd andere Uniebepalingen vormt deze verordening geen beletsel voor de vaststelling of toepassing door de lidstaten van:

a) verboden, kwantitatieve beperkingen of toezichtmaatregelen die zijn ingesteld uit hoofde van de bescherming van de openbare zeden, de openbare orde of de openbare veiligheid, de gezondheid of het leven van mensen, dieren of planten, het nationale artistieke, historische of archeologische erfgoed of de industriële of commerciële eigendom;

b) speciale formaliteiten voor het deviezenverkeer;

c) formaliteiten die, in overeenstemming met het VWEU, op grond van internationale overeenkomsten zijn ingevoerd.

De lidstaten delen de Commissie mee welke maatregelen of formaliteiten zij op grond van de eerste alinea voornemens zijn in te voeren of te wijzigen.

In bijzonder spoedeisende gevallen worden deze nationale maatregelen of formaliteiten aan de Commissie meegedeeld zodra zij zijn vastgesteld.

Artikel 18

De Commissie neemt in haar jaarlijks verslag aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing en uitvoering van handelsbeschermende maatregelen, bedoeld in artikel 22 bis, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad ([1]), informatie op over de uitvoering van deze verordening.

Artikel 19

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten, hieruit voortvloeiende bestuursrechtelijke bepalingen van de Unie of nationale bestuursrechtelijke bepalingen of de specifieke regelingen op grond van artikel 352 VWEU voor goederen die door de verwerking van landbouwproducten zijn verkregen, doch vormt een aanvulling daarop.

([1]) Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 51).

▼B

2. De artikelen 7 tot en met 12 en artikel 16 zijn niet van toepassing op onder de in lid 1 van dit artikel bedoelde regelingen vallende producten waarvoor, volgens de Unievoorschriften voor het handelsverkeer met derde landen, een invoercertificaat of ander invoerdocument moet worden overgelegd.

De artikelen 13, 15 en 16 zijn niet van toepassing op producten waarvoor, volgens de Unievoorschriften voor het handelsverkeer met derde landen, kwantitatieve invoerbeperkingen kunnen worden ingesteld.

Artikel 20

De Commissie is bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 21 ten aanzien van wijzigingen van bijlage I, om landen te schrappen in de lijst van de in die bijlage genoemde derde landen wanneer die landen lid worden van de WTO.

Artikel 21

1. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.

2. De in artikel 20 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar vanaf 20 februari 2014. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het verstrijken van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend verlengd met termijnen van dezelfde duur, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het verstrijken van elke termijn tegen dergelijke verlenging verzet.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 20 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 20 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad daartegen bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 22

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) 2015/478 van het Europees Parlement en de Raad [1] ingestelde Comité vrijwaringsmaatregelen. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

[1] Verordening (EU) 2015/478 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2015 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer (PB L 83 van 27.3.2015, blz. 16).

▼B

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

4. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 8 van Verordening (EU) nr. 182/2011 in samenhang met artikel 5 van toepassing.

Artikel 23

De Verordeningen (EG) nr. 427/2003 en (EG) nr. 625/2009 worden ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage IV.

Artikel 24

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

▼B

BIJLAGE I

Lijst van derde landen

Azerbeidzjan

Belarus

▼M1 ———————

▼B

Noord-Korea

Oezbekistan

Turkmenistan

▼B

BIJLAGE II

EUROPESE UNIE **TOEZICHTSDOCUMENT**

1	1. **Geadresseerde** *(naam, volledig adres, land, btw-nummer)*	2. **Nummer van afgifte**
		3. **Voorziene plaats en datum van de invoer**
		4. **Voor de afgifte bevoegde autoriteit** *(naam, adres en telefoonnummer)*
Origineel voor de geadresseerde	5. **Aangever/vertegenwoordiger (indien van toepassing)** *(naam, volledig adres)*	6. **Land van oorsprong** *(en nummer van geonomenclatuur)*
		7. **Land van herkomst** *(en nummer van geonomenclatuur)*
		8. **Laatste dag van geldigheid**
1		

9. **Omschrijving van de goederen**	10. **Goederencode (GN) en -categorie**	
	11. **Hoeveelheid in kg (nettomassa) of in extra eenheden**	
	12. **Waarde cif-grens Unie in euro**	
13. **Aanvullende gegevens**		
14. **Visum van de bevoegde autoriteit** Datum: ..... Handtekening: ..... (Stempel)		

▼B

15. **AFSCHRIJVINGEN** In het eerste deel van kolom 17 de beschikbare hoeveelheid en in het tweede deel de afgeschreven hoeveelheid aanduiden			
16. **Nettohoeveelheid** (nettomassa of andere meeteenheid met aanduiding van de eenheid)		19. **Douanedocument** (soort en nummer) **of uittreksel** (nummer) **en datum van afschrijving**	20. **Naam, lidstaat, handtekening en stempel van de afschrijvende autoriteit**
17. **In cijfers**	18. **In letters voor de afgeschreven hoeveelheid**		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Hier de eventuele verlengstrook bevestigen.

▼B

EUROPESE UNIE | **TOEZICHTSDOCUMENT**

2	1. **Geadresseerde** *(naam, volledig adres, land, btw-nummer)*	2. **Nummer van afgifte**
Exemplaar voor de bevoegde autoriteit		3. **Voorziene plaats en datum van de invoer**
		4. **Voor de afgifte bevoegde autoriteit** *(naam, adres en telefoonnummer)*
	5. **Aangever/vertegenwoordiger (indien van toepassing)** *(naam, volledig adres)*	6. **Land van oorsprong** *(en nummer van geonomenclatuur)*
		7. **Land van herkomst** *(en nummer van geonomenclatuur)*
		8. **Laatste dag van geldigheid**
2		

9. **Omschrijving van de goederen**	10. **Goederencode (GN) en -categorie**
	11. **Hoeveelheid in kg (nettomassa) of in extra eenheden**
	12. **Waarde cif-grens Unie in euro**
13. **Aanvullende gegevens**	
14. **Visum van de bevoegde autoriteit** Datum: ..... Handtekening: ..... (Stempel)	

▼B

15. **AFSCHRIJVINGEN** In het eerste deel van kolom 17 de beschikbare hoeveelheid en in het tweede deel de afgeschreven hoeveelheid aanduiden			
16. **Nettohoeveelheid** (nettomassa of andere meeteenheid met aanduiding van de eenheid)		19. **Douanedocument** (soort en nummer) **of uittreksel** (nummer) **en datum van afschrijving**	20. **Naam, lidstaat, handtekening en stempel van de afschrijvende autoriteit**
17. **In cijfers**	18. **In letters voor de afgeschreven hoeveelheid**		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Hier de eventuele verlengstrook bevestigen.

▼B

BIJLAGE III

Ingetrokken verordening met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan

Verordening (EG) nr. 625/2009 van de Raad (PB L 185 van 17.7.2009, blz. 1)	
Verordening (EU) nr. 37/2014 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 18 van 21.1.2014, blz. 1)	Uitsluitend punt 20 van de bijlage
Verordening (EG) nr. 427/2003 van de Raad (PB L 65 van 8.3.2003, blz. 1)	
Verordening (EG) nr. 1985/2003 van de Raad (PB L 295 van 13.11.2003, blz. 43)	
Verordening (EU) nr. 37/2014 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 18 van 21.1.2014, blz. 1)	Uitsluitend punt 9 van de bijlage

▼B

BIJLAGE IV

Concordantietabel

Verordening (EG) nr. 625/2009	Verordening (EG) nr. 427/2003	Deze verordening
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2		Artikel 2
Artikel 4		Artikel 22
Artikel 5		Artikel 3
Artikel 6		Artikel 4
Artikel 7		Artikel 5
Artikel 8		Artikel 6
Artikel 9, lid 1		Artikel 7, lid 1
Artikel 9, lid 1 bis		Artikel 7, lid 2
Artikel 9, lid 2		Artikel 7, lid 3
Artikel 10		Artikel 8
Artikel 11		Artikel 9
Artikel 12		Artikel 10
Artikel 13		Artikel 11
Artikel 14		Artikel 12
Artikel 15		Artikel 13
Artikel 16		Artikel 14
Artikel 17		Artikel 15
Artikel 18		Artikel 16
Artikel 19		Artikel 17
Artikel 19 bis		Artikel 18
Artikel 20		Artikel 19
	Artikelen 1 t/m 14	—
	Artikel 14 bis	Artikel 20
	Artikel 14 ter	Artikel 21
	Artikelen 15 t/m 24	—
Artikel 21		Artikel 23
Artikel 22		Artikel 24
Bijlage I		Bijlage I
Bijlage II		Bijlage II
Bijlage III		Bijlage III
Bijlage IV		Bijlage IV
	Bijlage I	—
	Bijlage II	—